

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS TAZRIA • MAAMAR 1

אשה כי תזריע וילדה זכר כו'

«Lorsqu'une femme émet sa semence
et donne naissance à un mâle»

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/tazria/1/

1 אשה כי תזריע וילדה זכר כו'. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] (בברכות ד"ס ע"א נדה דל"א א') אשה מזרעת תחלה יולדת זכר כו'

« Lorsqu'une femme émet sa semence et donne naissance à un garçon », etc. Et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit (Berakhot, folio 60a ; Niddah, folio 31a) : « Si la femme émet sa semence en premier, elle donne naissance à un garçon », etc.

וזה פלאי, והפלסופים נדחקו ליישב כי לפי שאשה מזרעת תחלה הרי טפת הזכר באה באחרונה ועילאה גבר. משא"כ אם האיש מזריע תחלה כו'.

Cela est étonnant, et les philosophes se sont efforcés de l'expliquer ainsi : puisque la femme émet sa semence en premier, la goutte de l'homme vient en dernier, et « ce qui est supérieur l'emporte » ; tandis que si l'homme émet sa semence en premier, etc.

ואמנם באמת הוא דוחק גדול בפ"י לשון אשה מזרעת תחלה דמשמע שממנה דוקא בא הזרעת הזכר ולא ע"י שהזכר מזריע לבסוף כו'.

Mais, en vérité, c'est une grande difficulté que d'expliquer les mots « la femme émet sa semence en premier », car ils laissent entendre que la semence du garçon provient précisément d'elle, et non du fait que l'homme émet sa semence en dernier, etc.

ועוד דארז"ל [דאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ספ"ג [סוף פרק ג'] דנדה גבי דינה כתיב בתו. בתו של יעקב וגבי השבטים כתיב בני לאה

De plus, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit à la fin du chapitre 3 de Niddah que, au sujet de Dinah, il est écrit « sa fille », la fille de Jacob, tandis qu'au sujet des tribus, il est écrit « les fils de Léa »,

כי אשה מזרעת תחלה כו' א"כ משמע שמזרע האשה דוקא נולד הזכר וד"ל [ודי למבין]. (וכ"ה במדרש רבה תזריע ס"פ י"ד הזכר מן האשה כו' ע"ש).

car la femme émet sa semence en premier, etc. Cela laisse donc entendre que le garçon naît précisément de la semence de la femme ; et celui qui comprend comprendra. (Il en est de même dans le Midrash Rabbah sur Tazria, à la fin de la section 14 : « Le garçon vient de la femme », etc. ; voir là-bas.)

והענין כי הזכר הוא בחי' חסד כדכתיב זכר חסדו ונקבה היא בחי' גבורה דינא דמלכותא דינא וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] על שרה אמנו שבשעה שבשרוה המלאכים שעתידה שתלד בן זכר פירסה נדה בחי' גבורות,

L'explication est que le garçon relève du niveau de 'Hessed (bonté), comme il est écrit : « Il s'est souvenu de Sa bonté » (zachar 'hasdo) ; et la fille relève du niveau de Guevoura (retenue) : « la loi du royaume est loi » (dina demal'houta dina). Et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit au sujet de Sarah, notre mère, qu'au moment où les anges lui annoncèrent qu'elle allait donner naissance à un fils, elle devint nida : le niveau des Guevouro t.

וגם אמרוז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שאברהם צוה לתת להם סלת והיא נתנה קמח מכאן שאשה עיניה צרה באורחים והיינו לפי שהיא מבחינת גבורות.

Nos Sages, de mémoire bénie, ont également dit qu'Abraham ordonna de leur donner de la fleur de farine, tandis qu'elle donna de la farine : « Nous apprenons de là qu'une femme est parcimonieuse envers les invités. » Cela tient au fait qu'elle relève du niveau des Guevouro t.

2 והנה בולד שניהם מזריעים וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לובן מן האב שממנו עצמות וגידים ומוח כו' אודם מן האם שממנו עור ובשר כו',

Or, dans un enfant, tous deux émettent une semence, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : le blanc vient du père, et de lui proviennent les os, les tendons et le cerveau, etc. ; le rouge vient de la mère, et de lui proviennent la peau et la chair, etc.

ולכאורה יפלא איך מתאחדים ב' השפעות אלו שהרי חו"ג [חסד וגבורה] הם ב' הפכים ומים מכבים אש.

À première vue, il est étonnant de voir comment ces deux influences peuvent s'unir, puisque 'Hessed (bonté) et Guevoura (retenue) sont deux opposés, et que l'eau éteint le feu.

אך הענין כנודע שהי"ס [שהיי ספירות] כלולים כל אי מהן מכולן ויש בחסד חסד שבחסד וגבורה שבחסד ות"ת [ותפארת] שבחסד כו'

Mais voici l'explication : comme on le sait, chacune des dix Séfirot comprend toutes les autres. Ainsi, dans le 'Hessed, il y a le 'Hessed au sein du 'Hessed, la Guevoura au sein du 'Hessed et Tiferet (beauté) au sein du 'Hessed, etc. ;

וכן בגבורה יש חסד שבגבורה גבורה שבגבורה כו' וכמ"ש בענין ספירת העומר שהם ז' מדות וכל א' כלול מז'.

et de même, dans la Guevoura, il y a le 'Hessed au sein de la Guevoura, la Guevoura au sein de la Guevoura, etc. Comme il est expliqué au sujet du compte du Omer, il s'agit de sept attributs émotionnels (midot), et chacun comprend sept attributs.

3 ועד"מ האב מכה בנו ומייסרו בשבט אנשים הרי הוא מחמת אהבה בשביל שישב לה' ובתורתו יהגה ואעפ"כ [ואף על פי כן] ההכאות הם יסורים ממש וה"ז [והרי זה] גבורה שבחסד ועד"ז נאמר את אשר יאהב ה' יוכיח.

À titre d'analogie, un père frappe son fils et le châtie «avec le bâton des hommes». Il le fait par amour, afin qu'il retourne à D.ieu et «médite dans Sa Torah»; néanmoins, les coups sont une véritable souffrance. C'est la Guevoura incluse dans le 'Hessed. Dans le même esprit, il est dit: «Celui que D.ieu aime, Il le réprimande.»

ולהיפך חסד שבגבורה היינו האם שמשפעת לבנה כל טוב ומניקתו הרבה כו' ואין זה טובתו כלל.

À l'inverse, le 'Hessed inclus dans la Guevoura, c'est la mère qui comble son fils de toutes sortes de bienfaits et l'allait abondamment, etc., sans que cela lui soit aucunement bénéfique.

4 והנה ביחוד וזיווג האב משפיע מבחי' הגבורה שבו והאם שהיא מגבורה משפעת מבחי' החסד שבה

Or, dans l'union et l'accouplement, le père donne du niveau de la Guevoura (retenue) qui est en lui, et la mère, qui relève de la Guevoura, donne du niveau du 'Hessed (bonté) qui est en elle ;

ולכן יכולים להתחבר יחד אבל אילו היה האב משפיע מחסד שבחסד והנקבה מגבורה שבגבורה באמת לא היו מתחברים כלל.

et c'est pourquoi ils peuvent s'unir. Mais si le père donnait du 'Hessed qui est dans le 'Hessed, et la femelle de la Guevoura qui est dans la Guevoura, ils ne s'uniraient véritablement pas du tout.

5 ומעתה יובן ג"כ ענין הנ"ל דאשה מזרעת תחלה יולדת זכר כו' שהרי השפעתה הוא מבחי' חסד דוקא

On comprendra dès lors également le point mentionné plus haut, selon lequel «si la femme émet sa semence la première, elle enfante un mâle», etc. : car son influence procède précisément du niveau de 'Hessed,

לכן יולדת זכר שהוא מחסד משא"כ איש מזריע תחלה הרי השפעתו מבחי' גבורה לכן יולדת נקבה.

c'est pourquoi elle enfante un mâle, qui relève de 'Hessed. En revanche, lorsque l'homme émet sa semence le premier, son influence procède du niveau de Guevoura; elle enfante donc une femelle.

וא"כ יהי' [יהיה] לשון הפסוק ניהא כפשוטו שאשה כי תזריע תלד היא עיי' ממז' זכר ולא כפי' הפלסופים מחמת שזרע הזכר בא לבסוף כו' שאין זה במשמע לשון הפסוק כלל.

Ainsi, la formulation du verset se comprend parfaitement selon son sens simple: «quand une femme émet sa semence», c'est par cela même qu'elle enfante un mâle; et non, comme l'expliquaient les philosophes, parce que la semence de l'homme vient en dernier, etc., ce que la formulation du verset ne suggère nullement.

ועי' קבלה הזכר הוא נמשך משם מ"ה [שם מ"ה] והנקבה משם ב"ן [שם ב"ן] (וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] סד"ה קול דודי בענין האבות והאמהות)

Selon la Kabbala, le mâle est attiré du Nom Mah (45), et la femelle du Nom Ban (52) (comme il est écrit plus haut, à la fin du discours commençant par «La voix de mon bien-aimé», à propos des Patriarches et des Matriarches).

והנה מ"ה [שם מ"ה] כלול גי' מב"ן [משם ב"ן] וגם שם ב"ן [שם ב"ן] כלול ממ"ה [משם מ"ה] והשפעת הדכר הוא בחי' ב"ן [שם ב"ן] דמ"ה [דשם מ"ה] ולפי שהשפעה זו הוא בחי' שם ב"ן [שם ב"ן] לכן יולדת נקבה.

Or, Mah comprend également Ban, et le Nom Ban comprend de même Mah. L'influence de l'homme est le niveau de Ban de Mah; et puisque cette influence est le niveau du Nom Ban, elle enfante donc une femelle.

ואמנם אשה שהיא שם ב"ן [שם ב"ן] מזרעת ומשפעת בחי' מ"ה [שם מ"ה] הכלול בב"ן [כשם ב"ן] ולפי שהוא בחי' מ"ה [שם מ"ה]

Cependant, la femme, qui est le Nom Ban, émet sa semence et transmet le niveau de Mah compris en Ban; et puisque c'est le niveau de Mah,

לכן יולדת זכר (ועיי' מענין אשה כי תזריע בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' תזריע מ"ב ב' מ"ג ב' מ"ה ב'):

elle enfante donc un mâle. (Voir également, au sujet de «Quand une femme émet sa semence», le Zohar, III, parachat Tazria, 42b, 43b, 45b.)

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/tazria/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak